

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi „C.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przy uczestnictwie „Z.(...)” Spółki Akcyjnej w G.
o wznowienie postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Apelacyjnego
z dnia 6 listopada 2006 r., Sygn. akt I ACo (...)
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2010 r.,
zażalenia skarżącego
na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 kwietnia 2009 r., sygn. akt I ACo (...),

odrzuca zażalenie

Uzasadnienie

Sądowi Najwyższemu przedstawione zostało do rozpoznania przez Sąd Apelacyjny zażalenie na postanowienie tego Sądu z dnia 6 kwietnia 2009 r., na podstawie którego uzupełnione zostało wcześniejsze – nie zawierające rozstrzygnięcia o kosztach – postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania.

Postanowienie z dnia 6 kwietnia 2009 r., mimo że wydane zostało na posiedzeniu niejawnym, doręczone zostało stronie skarżącej bez uzasadnienia w dniu 17 kwietnia 2009 r. W dniu 22 kwietnia 2009 r. na to postanowienie strona skarżąca wniosła zażalenie, które Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 18 maja 2010 r. odrzucił,

uznając je za niedopuszczalne. Postanowienie to Sąd Najwyższy uchylił, przesądzając o dopuszczalności zażalenia na postanowienie z dnia 6 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 357 § 2 k.p.c. postanowienie podlegające zaskarżeniu, wydane na posiedzeniu niejawnym doręcza się stronom wraz z uzasadnieniem. W świetle uregulowania przyjętego w tym przepisie oraz w art. 394 § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., przyjąć należy, że termin do wniesienia zażalenia na takie postanowienie rozpoczyna się po doręczeniu postanowienia z uzasadnieniem. Zażalenie wniesione przed rozpoczęciem biegu terminu podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalne. Sąd Apelacyjny powinien zatem doręczyć stronom odpis postanowienia z dnia 6 kwietnia 2009 r. wraz z uzasadnieniem; dopiero od tak dokonanego doręczenia rozpocznie bieg tygodniowy termin do wniesienia zażalenia.

Z przytoczonych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 373 w zw. z art. 398²¹ i z art. 394¹ § 3 k.p.c.).